

12

2024

ISSN-0207-4710

GÖYƏRCİN

DÜNYANIN ƏN GÜCLÜSÜ

(Qırğız nağılı)

Bir dəfə bir Qırqovul çayın sahilinə su içməyə gəldi.

Hava şaxtalı olduğundan çayın üzünü buzla örtülmüşdü. Qırqovul o başa, bu başa gedib, axır ki, buzun nazik olan yerini tapdı. Dimdiyi ilə deşik açıb, qanadları donana qədər su içdi. Sudan doymayan, ancaq soyuqdan tir-tir əsən quş gileyli-gileyli buza dedi:

- Sən necə də güclüsən, ay Buz!

Buz dilləndi:

- Yox, Qırqovul, sən sən sən sən sən. Yağış məndən daha güclüdür. O yağanda mən əriyirəm. Onun hər damlası bədənime tikan kimi batıb onu deşik-deşik eləyir.

Bu sözləri eşidən Yağış təəccüblə dedi:

- Elə bilirsən mən güclüyəm? Yox, elə deyil. Yer məndən daha güclüdür. Nə qədər yağsam da, yeri doydura bilmirəm ki, bilmirəm. Bütün damlalarımı acgözlüklə canına çəkir...

Söhbətə qoşulan Yer dedi:

- Bu meşələr mənə güc-təqət qoyur ki?! Meşə məndən çox güclüdür. Üstümə yağan bütün damlaları meşənin ağacları acgözlüklə içir. Mən özüm isə susuz qalıram. Elə bil meşələr tək-cə yağışın suyunu yox, həm də mənim gücümü-qüvvətimi içir.

Meşə dərddli-dərddli dedi:

- Nə danışsən, ay qardaş? Mən güclü olsam heç yağından bu qədər qor-

xardımmı? Alov budaqlarımı, yarpaqlarımı elə acgözlüklə yandırır ki... Yağından salamat qalan tək-cə kömürə dönmə gövdəm olur.

Alov dedi:

- Əgər mən güclü olsaydım, külək əsib məni söndürə bilməzdi

Külək onunla razılaşmadı:

- Mən alovu söndürə bilsəm də, iri ağacları kökündən qopara bilsəm də, kol-kosa, ota, çayıra gücüm çatmır ki, çatmır.

Ot da bu sözlərlə razılaşmadı:

- Əgər mən sənə düşündüyün kimi hamıdan güclü olsaydım, hələ iri buynuzlu qoçu demirəm, qoyun, quzu da məni yeyə bilməzdi...

Qoç qışqırdı:

- Bizim nə gücümüz var axı! Biz güclü olsaydıq, Canavar gəlib bizi parçalaya, yeyə bilərdimi? Canavar hamıdan güclüdür.

Canavar dedi:

- Boş-boş danışmayın. Biz canlılarda güc nə gəzir? Hamıdan güclü insandır. Ona görə ki, o buzu əritməyi, qırqovulu ovlamağı yaxşı bacarır. Yağış heç insanın vecinə də deyil, nə qədər yağır yağsın... İnsan Yeri şumlayır, meşəni qırır, atəşi söndürür. Heç küləyi də vecinə almır. Nə qədər əsir əssin! İnsan otu biçib mal-qaraya, qoyun-quzuya yem eləyir. İstəyəndə qoçu kəsib, onun ətindən kabab bişirir. Qurdu öldürmək insanın əlində nədi ki? Ondan bütün canlılar qorxur. İnsan bütün təbiəti rəhbər etmək gücündədi...

Mübahisə edənlərin hamısı susdu. Onlar anladılar ki, insan dünyanın ən güclü varlığıdır. O öz ağılı, düşüncəsi, bacarığı, zəhmətsevərliyi ilə təbiətin hakiminə çevrilmişdir.

Tərcümə edib uşaqlar
üçün işləyən: R.Y.Əliyev